

És com tot!

Sí, per exemple amb la dansa. Veient com una persona segueix la música amb els peus ja veus si ballarà bé. Però el més important és que s'ho passi bé ballant, no que sigui un crac portant el ritme!

Esclar.

I els que són dolents són els primers a adonar-se'n. Tontos del tot no ho som, i quan no tens aptituds tu ho saps i procures decantar-te per allò en què hi tens traça. Si no, seríem una colla de frustrats!

Tu vas començar tocant amb El Tramvia Blanc.

M'agradaven els nens i tocar la trompeta, i vaig trobar una colla per fer un grup. No té res a veure amb els espectacles de La Botzina, que són concerts educatius, amb els nens asseguts en una butaca, fent silenci... Amb El Tramvia fem animació infantil!

És a dir?

Que fem de músics per divertir els nens. Cantem i ballem! És patxanga infantil d'autor. Explotem el sentit lúdic de la música, i cada espectacle és una festa.

Acabeu de celebrar 25 anys.

Sí, i aquest any traurem el disc dels 25 anys, fruit del concert que vam fer al Teatre Auditori de Granollers. Els diners de les vendes aniran al 100% als Amics del Xiprer. És un repertori de cançons totes nostres.

Aposteu per la creació pròpia.

Sí, i El Tramvia ha aportat molta música d'autor infantil! Comptant-hi el proper, tenim cinc discos. Podríem interpretar el cançoner popular, que és el que el públic demana i reconeix, però...

Seria massa fàcil?

És que quan dius a un nen "aquesta cançó que estàs cantant l'he fet jo" és un gustàs com a músic! I és una cosa que s'ha de dir, perquè la gent ha de saber que la música es pot inventar!

Músics com Xesco Boix et són referent?

No, perquè el vaig descobrir de gran, quan ja tocava la trompeta i estava a El Tramvia Blanc. A més, el model de cantant amb guitarra no l'he viscut, no he dit mai "jo vull fer això".

Si no haguessis estat monitor d'esplai no series qui ets?

No es pot saber! El cas és que jo no havia anat mai a l'esplai, i a 15 anys em vaig posar a fer de monitor directament.

Al que et dediques, t'hi veus dedicant-hi sempre?

Tinc la sensació que m'he construït un meu propi lloc de treball, i no crec que em jubili. La gent es jubila perquè està cansada de treballar, però jo és quan treballo que m'ho passo bé!

Mai sol?

Tinc un espectacle jo sol, "Trompeteria ambulante", en què faig sonar tot d'instruments de metall. Però m'estimo més compartir la música: amb altres músics i amb el públic.

Carme Badia i Puig

